

מדינת ישראל
בתי הדין למשמעת – משרד הבריאות בירושלים



תיק בד"מ 1/5/18

תאריך: 6.1.2021

בפני חברי הועדה:

דר' יוסי בר - יו"ר, נציג המנהל הכללי
פרופ' אליעזר קיטאי - נציג הסתדרות הרופאים
עו"ד יגאל חיות - נציג היועץ המשפטי לממשלה

הקובל:

פרופ' איתמר גרוטו המשנה למנהל הכללי משרד הבריאות, באמצעות בכ' עו"ד
לילך מהודר מלשכת היועצת המשפטית, משרד התובע הראשי, משרד הבריאות
ירושלים.

נגד

הנקבל:

דר' מוחמד טאהא ת"ז XXXXXX רופא מורשה, בעל רישיון מס' 87208.

החלטה

הקובלנה

ביום 22.5.2018 הגיש פרופ' איתמר גרוטו, המשנה למנכ"ל של משרד הבריאות, קובלנה נגד
הנקבל (להלן: "הקובלנה"), בכך שהורשע בעבירה פלילית וגילה התנהגות שאינה הולמת את
מקצוע הרפואה, כאמור בסעיף 41(1) ו- (5) לפקודת הרופאים [נוסח חדש] תשל"ז-1976 (להלן:
"הפקודה"), בכך שהורשע בעבירות הבאות:

קשירת קשר לביצוע פשע, (מרמה בנסיבות מחמירות) לפי סעיף 499 לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן: "החוק"). קבלת דבר במרמה בנסיבות מחמירות, לפי סעיף 415 לחוק (ריבוי עבירות). ניסיון לקבל דבר במרמה בנסיבות מחמירות, לפי סעיף 415 בצירוף סעיף 25 לחוק (ריבוי עבירות).

בתאריך 22.2.2018. ניתן גזר הדין והוטלו על הנאשם העונשים הבאים :

- א. 12 חודשי מאסר בפועל.
- ב. מאסר מותנה בן 9 חודשים, שהוטל ביום 15.5.9 בת"פ 11812-05-09 יופעל בחפיפה חלקית לעונש המאסר, כך שסך הכול ירצה הנאשם 15 חודשי מאסר בפועל, בניכוי ימי מעצרו מיום 11.7.20 ועד ליום 17.7.2011 (כולל).
- ג. 6 חודשי מאסר על תנאי למשך שנתיים מיום שחרורו, שלא יעבור עבירת רכוש. לרבות עבירות שיש עמן יסוד של מרמה או תחבולה, למעט עבירות של החזקת נכס החשוד כגנוב.
- ד. קנס בסך 10,000 ש"ח או חודשיים מאסר תמורתו.
- ה. פיצויי החברה הנפגעת בסך 20,000 ש"ח.
- ו. כתב האישום מצ"ב כחלק בלתי ניפרד מההחלטה.

1. הוועדה:

ראש הממשלה ושר הבריאות מינו את הח"מ להיות וועדה שתדון בקובלנה (להלן: "הוועדה").

2. דיון והמלצה:

בישיבת הוועדה ביום 29.10.2020, הודה הנקבל בעובדות ובעבירות שבכתב הקובלנה. לאור הודאתו, הוועדה הרשיעה אותו בכתב בקובלנה שהוגשה נגדו.

טיעוני הצדדים לעניין אמצעי המשמעת:

עיקרי טיעוני בכ' הקובל:

הנקבל הורשע על פי כתב האישום בקשירת קשר לביצוע פשע, ריבוי עבירות, קבלת דבר במרמה בנסיבות מחמירות, ריבוי עבירות וניסיון לקבל דבר במרמה בנסיבות מחמירות ריבוי עבירות.

בכ' הקובל מפנה לעמוד 21 להכרעת הדין, שם השופט דרויאן, בבית משפט השלום תל אביב הוא ציין כי היקפי הפעולות העולים מהפנקסים ומהתעודות שנתפסו מלמדים מעל כל ספק כי:

הנאשם קיבל במרמה כספים, תוך ביצוע פעולות רבות וחוזרות תוך שימוש במסמכים כוזבים לאורך זמן בתחכום ובצוותא עם עובדת החברה שמעלה באמון מעסיקה ומנהליה, כשהסכומים מצטברים לסך נכבד. מעשי המרמה נעברו אפוא בנסיבות מחמירות ונאמר שם, פנקסי התעודות הרפואיות שנתפסו מלמדים על כוונה להמשיך באמצעותם את ביצוען של פעולות מרמה בנסיבות המחמירות הנ"ל, ביקורים פיקטיביים שהזינה השותפה למערכת לקראת סוף התקופה הרלוונטית לא גררו תשלום לנאשם עקב חשיפת המעשים. לכידתם של הנאשם ושל השותפה מנעה ממעשים אלה לצאת מתחומי הניסיון ולהבשיל לעבירות מוגמרות, על אף שביצוען של פעולות שחרגו ממעשי הכנה גרידא.

החומרה בענישה באה לידי ביטוי בעונשים שהוטלו על הנקבל בגזר הדין. השופט דרויאן ציין בגזר הדין כי מעשי הנאשם בעצמו ויחד עם שותפתו נעשו באופן מתוכנן ומחוכם, כששיטות המרמה מתפתחות ומתרבות, לאורך זמן, בהתמדה, כשהסיבה למעשים היא כלכלית טהורה. וכשהנאשם אינו יודע די, אינו מתעשת ואינו חדל מהפעילות המניבה עד שנלכד. בהמשך נאמר, אחריותו של הנאשם ותרומו לביצוע העבירות הייתה מהותית ומרכזית כשהיה שותף מלא למעשיה של שותפתו, הגה שיטות מרמה והנחה של אותה בפעולותיה. הנהנה מהגזל היה הנאשם לבדו. גם הנזק הפוטנציאלי היה גדול יותר.

ראינו שהנאשם לא נטל אחריות על מעשיו אנחנו גם רואים את זה כאן לחומרה. השופט דרויאן אומר שהמסקנה של שירות המבחן מופרכת לחלוטין לנוכח מהותם של המעשים, שנעשו בצוותא לאחר תכנון מדוקדק בהתמדה בתחכום ובחזרתיות, כשמטרתם הברורה והמוצהרת היא בצע כסף.

הנקבל הורשע לפי סעיף 41 סעיף קטן 5, לפקודת הרופאים, שזה בעצם הרשעה פלילית. והן בהתנהגות שאינה הולמת רופא מורשה, זה סעיף 41 סעיף קטן 1 לפקודה.

בכ' הקובל מפנה את הוועדה לעניין התנהגות שאינה הולמת לפסק דין פישמן, שהיא הוגדרה "כהתנהגות שאינה תואמת את העקרונות המנחים בתחום העיסוק ברפואה, בין שמדובר בכבוד המקצוע, בין שעניינם ביחסים שבין רופא וחולה וכן ליתר כללים אתיים ואחרים מעצבים ערכים ותפיסות שראוי שיחולו במקצוע הרפואה".

לעניין המטרות של אמצעי המשמעת מפנה ל ע.ש.מ, ערעור שירות המדינה, 5289/98, מדינת ישראל נגד תמר כתב:

"המשקל שיש לייחס לנסיבות האישיות של הנאשם, פוחת בדין המשמעתי. בדין המשמעתי אמצעי ענישה, משמש אמצעי מניעה יותר מאשר אמצעי ענישה. התכלית

העיקרית של אמצעי המשמעת היא כאמור למנוע פגיעה משמעותית בתפקיד שירות המדינה או בתדמית שירות זה שכן תדמית ראויה היא תנאי הכרחי לפעילות תקינה של השירות". פסק דין נוסף עש"מ 1928\00 בעניין של עמוס ברוכין. נאמר שם "שההבדל בין ההליך הפלילי למשמעתי, נובע מן התכלית. הדין המשמעתי נועד לשרת תכלית שונה משל הדין הפלילי. עיקר התכלית של הדין המשמעתי היא הגנה על השירות הציבורי. הצורך בהגנה על השירות אינו בא לידי ביטוי מלא בהליך הפלילי. גם אם בהליך הפלילי נגזר על עובד הציבור עונש של קנס, מאסר או עונש אחר, עדיין יש צורך לברר אם הוא ראוי לנקוט הליך משמעתי. וזאת כדי למנוע פגיעה נוספת באותו עובד, או כדי להגן על תדמית השירות ועל אמון הציבור וכן כדי לשרש תופעות פסולות בשירות הציבורי ולהרתיע עובדי ציבור אחרים מהתנהגות שאינה הולמת את השירות".

הענישה המשמעטית נועדה בין היתר להרתעה, להרתיע רופאים גם אנשי מקצוע בעלי רישיונות אחרים, מפני ביצוע מעשים המהווים עבירות משמעת וכן להגן על הציבור לשמור על השם הטוב של המקצוע ועל אמון הציבור במקצוע, ולהעביר מסר של הרתעה. בכ' הקובל מפנה לשני פסקי דין נוספים: ד"ר ליביו לאור, וד"ר אדגר סבין. שם נאמר כי השיקול המרכזי בהליכים משמעתיים זה השיקול של הגנה על האינטרס שיש לציבור ושמירה על רמתו וכבודו של מקצוע הרפואה, על אמון הציבור ברופאים, לפיכך נפסק שבהליכים ממין זה השיקול המרכזי שעל הגורם לשוות לנגד עיניו הוא אינטרס הציבור. ואילו השיקולים הספציפיים הנוגעים לעבריין המשמעת העומד בפניו הם עניין משני שיש לשקלו, אם בכלל.

הנקבל עמד לדין לפני כ-7 שנים, ורישיונו הותלה לחודשיים בעקבות הליך פלילי. בהליך הפלילי הראשון הוא לא ישב במאסר בפועל. זה היה המאסר על תנאי הפעילו את המאסר בהליך השני שלפנינו. מפנה להחלטה של השופט סטרשנוב מיום 14/7/13, לפיה הרישיון של הנקבל הותלה למשך חודשיים בגלל עבירות מרמה וזיוף מסמכים רפואיים. לא בהיקף כמו בתיק הזה הנוכחי, מכאן שיש לו עבר פלילי ומשמעתי בגין עבירות מרמה וזיוף של מסמכים רפואיים, של תעודות רפואיות. מדובר בנקבל שמבחינתו הוא רצידיביסט שלא למד לקח.

מפנה לפסק דין של ד"ר רדה טורקי:

הורשע בהתנהגות שאינה הולמת רופא מורשה. גם הוא יצר ביקורים פיקטיביים שכביכול ביצע במרפאה. הוא השתמש בשיטה הזאת זמן רב, וגרף לכיסו סכום כסף גבוה מקופת החולים במרמה.

הרישיון של ד"ר רדה טורקי הותלה לשלוש שנים.

פסק דין נוסף בעניין של ד"ר משה אליהו, ערעור אזרחי 412/90. גם שם היה רופא שהרישיון שלו הותלה ל-3 שנים, ורק בגין 15 אישורים כוזבים.

קיימת דרישה בסעיף 4 א'1 לפקודת הרופאים, לפיה אחד מהתנאים הבסיסיים לשמש כרופא, שאדם יהיה אדם הגון. עם הרשעות כאלה חמורות ובנסיבותיהם: משך התקופה, התחכום, הסכומים שגבו, וריבוי העבירות, ברור שבעניינו אין מדובר באדם הגון שיש להקל עמו או לתת לו תקופה התלייה קצרה. נגרם נזק לתדמית המקצוע רפואה, יש לשמור על כבוד המקצוע ועל רמה מקצועית ותדמית ראויה.

בכ' הקובל מבקשת להטיל על הנקבל התלייה למשך שלוש שנים.

עיקרי טיעוני בכ' הנקבל:

הנקבל עבר הליך שיקומי מפואר שבהכרח משפיע גם על ההרתעה וגם על השיקום. מדובר במי שמשמש מזה 14 שנים רופא. גם העבירה עצמה בוצעה במשך חודש אחד. הנקבל הודה בהזדמנות הראשונה. הוא לא עבריון במובן הקלאסי של המילה. נאסר גם לראשונה בחייו על כל ההשלכות מכך, לעניין כבודו העצמי, המשפחתי, וכל הסטיגמה שנלווית לזה. נרתם להליכים מפוארים, מצוין הליך שיקומי מפואר, כל זה עוד בעודו מרצה עונש מאסר. לאחר מכן נפגש עם נציגי הרשות לשיקום האסיר ואף הוכנה בעניינו תוכנית שיקומית. עבר הליך טיפול ייעודי לעברייני מרמה. ועדת שחרורים אמצה את תוכנית השיקום ומורה על שחרורו המוקדם.

יש לאבחן בין משהו שנעשה בגין בצע כסף לבין דברים שטומנים בחובם איזה שהוא תוצאה אופרטיבית של פגיעה. בכ' הקובל מפנה לפסק דין בעניינו של דר' אדיבי: שהיה פוסק בוועדות רפואיות תמורת תשלום, נתן את החוות דעת שונות שגם גרמו להונאות של ביטוח לאומי. רישיונו הותלה לשלושה חודשים.

מפנה לפסק דין בעניינו של ד"ר מונאל רורליך: אורתופד שבמשך שנתיים נתן תמורת תשלום חוות דעת בתחום התמחותו, בעניינו של אדם שקשר איתו קשרים ואף בחן וייעץ

בענייני קרוביו ומכריו של אותו אדם בעניין דרגות נכות. רישיונו הותלה לשלושה חודשים.

במקרה שלפנינו מדובר במקרים נקודתיים, בחברה שהיא לא חברה ציבורית, זה לא גורם ממוסד. וגם הרווח הכספי היה מאוד זניח, אלפים בודדים. גם פרק הזמן של ביצוע העבירה היה חודש בלבד.

עברו תשע שנים מאז ביצוע העבירה, מתוכם היה 8 חודשים במאסר בפועל. שזה עונה על אלמנט ההרתעה. כמו כן הליך השקום עומד לזכות הנקבל.

בכ' הנקבל מפנה למספר פסקי דין: ד"ר סרגיי ניימן- מתן גימלים באופן סיסטמתי נפסקו חודשיים התלייה. ד"ר סלאח בדיר: מתן גימלים, נפסקו חודשיים התלייה. בעניינו של דר' עבדול עזיז בדיר: מתן גימלים, נפסק נזיפה בלבד. בעניינה של ד"ר אילנה בסטון: שם היו עבירות מס חמורות, הונאה של רשות גדולה באופן סיסטמתי, מ-2004 עד 2010 בסכום של מיליון שקלים, נפסקו חודשיים התלייה.

הנקבל סייע לאסירים ולסוהרים במהלך שהותו בכלא. כמו כן סייע למטופלים במהלך הסגר בתקופת הקורונה. (בכ' הנקבל מגיש דוחות של וועדת השחרורים). בכ' הנקבל מבקש להקל באמצעי המשמעת של הנקבל ומציין את חלוף הזמן מאז בוצעה העבירה, תשע שנים, את ההליך השיקומי המוצלח שעבר, זיכוי מעבירת הזיוף, אמצעי המשמעת המקלים שהוטלו על הנקבלים בפסקי הדין שהביא, העונש שהוטל על הנקבל בהליך הפלילי. לא מדובר בעבירה בתחום הרפואה.

מבקש להסתפק בענישה של נזיפה והתראה. באם תידון אפשרות של התלייה, אז לחודשיים בלבד.

המלצת הוועדה:

הנקבל הורשע בבית משפט השלום בתל-אביב יפו בעבירות כדלקמן:

א. קשירת קשר לביצוע פשע(מרמה בנסיבות מחמירות)

ב. קבלת דבר במרמה בנסיבות מחמירות, (ריבוי עבירות)

ג. ניסיון לקבל דבר במרמה בנסיבות מחמירות (ריבוי עבירות)

ד. הנקבל זוכה מעבירות זיוף ועשיית שימוש במסמך מזויף

ה. להלן בתמצית מעשי הנקבל (להלן: "הנאשם") כפי שעולים מגזר הדין:

ו. הנאשם הועסק בחב' "נטלי" החל מחודש פברואר 2010 ועד לחודש יולי 2011.

ז. במהלך התקופה קשר הנאשם קשר עם מוקדנית בחברה לביצוע מעשי זיוף ומרמה, בכוונה לקבל בספים מ"נטלי" שלא כדין, על דרך מצג שווא לפיו נענה הנאשם לקריאות שירות רבות מעבר לאלו שלהן נענה בפועל.

ח. שיטות המרמה:

ט. הנאשם רשם תעודות רפואיות בהן מילא פרטי לקוחות- שלמעשה לא הזמינו כלל ביקורי בית- וכך יצר מצג שווא כביכול ביצע ביקורי בית.

י. בסוף כל חודש במהלך התקופה בין פברואר למאי 2011 הגיש הנאשם "לנטלי" את התעודות רפואיות הכוזבות לפיהן ביצע סך כולל של 730 ביקורי בית פיקטיביים כשבגין כל תעודה כוזבת קיבל תשלום של 120 שח.

יא. בנוסף ניסה הנאשם בחודשים יוני ויולי 2011 לקבל במרמה מ"נטלי" סך נוסף של 2,280 שח, וכן רשם כאמור תעודות רפואיות כוזבות נוספות, המעידות כביכול על ביקורי בית בגינם היה זכאי לתשלום בסך כולל של 8,800 שח, אך אלה לא הספיק להגיש ל"נטלי" עקב מעצרו.

יב. הנאשם נהג לבצע ביקורי בית מרוכזים לעובדים זרים באתרי העסקתם או במגוריהם, בניגוד להוראות "נטלי", דיווח בכזב שביצע אותם בימים ובשעות שונים, רשם תעודות רפואיות כוזבות תואמות, ודיווח גם על ביקורים שלא ביצע כלל, וכל זאת כדי לקבל במרמה מ"נטלי" שכר מלא עבור ביקורים אלה.

יג. סכום המרמה הכולל בהערכה על הצד הנמוך והזהיר, ניתן לקבוע כי עלה כדי עשרות אלפי שח בודדים.

יד. כפי שנפסק: לעניין הערך החברתי עליו באה עבירת המרמה להגן הוא חופש ההחלטה, הפעולה והבחירה של המרומה אשר נשללה ממנו עקב מעשה המרמה, והפגיעה בחופש הרצון של המרומה.

טו. עיקרה של עבירת המרמה הוא בהשגת יתרון או טובת הנאה למרמה.

טז. הנאשם פגע בערכים אלו באופן קשה וחמור, תוך מעילה באימון שנתנו בו בעלי תפקידים בחברה בה העוסק.

יז. מעשי הנאשם נעשו באופן מתוכנן ומתוחכם, כשיטות המרמה מתפתחות ומתרבות, לאורך זמן, בהתמדה, בחזרתיות, כשהסיבה למעשים היא כלכלית טהורה, וכשהנאשם אינו יודע די, אינו מתעשת ואינו חדל עד שנלכד.

יח. תרומתו של הנאשם לביצוע העבירות הייתה מהותית ומרכזית וכהוגה שיטת המרמה.

יט. הנהנה מהגזל היה הנאשם לבדו.

כ. הנאשם גרם נזק עקיף ל"נטלי" בסך של 84,000 שח. (ההדגשה בסעיפים הנ"ל לא במקור י.ח.)

ל. לנאשם הרשעה קודמת אחת:

במהלך שנת 2008 ביצע שלוש עבירות של מתן תעודה כוזבת ושתי עבירות של ניסיון לקבל דבר בנסיבות מחמירות. מהות העבירות הייתה מתן תעודות מחלה כוזבות לחיילים שרצו לזכות בימי מנוחה. ביום 15.7.2010 על הנאשם נגזר עונש של חמישה חודשי מאסר שרוצו בעבודות שירות, ותשעה חודשי מאסר מותנה.

לא. עוד יינתן משקל-מה לצורך בהרתעת הנאשם, שהרשעה ומאסר בעבודות שירות לא הרתיעו אותו, וכן להרתעת הרבים, שיש בה תועלת כשמדובר בעבירות מתוכננות ומחושבות, להבדיל מעבירות דחף. (ההדגשה לא במקור י.ח.)

לעניין אמצעי המשמעת:

בע"א 10979/04 דר' ליביו נ. שר הבריאות אומרת כבוד השופטת א.חיות כדלקמן:

"השיקול המרכזי בהליכים משמעתיים הינו השיקול של הגנה על האינטרס שיש לציבור בשמירה על רמתו וכבודו של מקצוע הרפואה ועל אימון הציבור ברופאים. לפיכך נפסק כי בהליכים ממין זה השיקול המרכזי שעל הגורם המחליט לשוות לנגד עיניו הוא אינטרס הציבור, ואילו השיקולים הספציפיים הנוגעים לעברייני המשמעת העומד בפניו הם עניין משני שיש לשקלו אם בכלל".

בע"א 50/91 דר' אדגר סיבין נ. שר הבריאות אומר כבוד הנשיא שמגר בעניין השיקולים הרלוונטיים בקביעת העונש המשמעי, כדלקמן:

"...את חומרת הסכנה הנשקפת לציבור מהישנות מעשיו של הרופא, אך גם ערכים, צרכים ואינטרסים לגיטימיים אחרים עליהם באה הענישה המשמעתית להגן. בין אילו ניתן למנות את האינטרסים בהרתעה כללית, ואת הצורך בשמירה על כבוד המקצוע, ואת אימון הציבור במקצוע"..." וגו'.

בע"א 4227/94 דר' סמוחה נ שר הבריאות (לא פורסם) נאמר:

"לפיכך נפסק בהליכים ממין זה השיקול המרכזי שעל הגורם המחליט לשוות לנגד עיניו הוא אינטרס הציבור, ואילו השיקולים הספציפיים הנוגעים לעברייני המשמעת העומד בפניו הם עניין משני שיש לשקלו, אם בכלל".

השיקול המרכזי, כפי שקבע בית המשפט, הוא האינטרס שיש לציבור בשמירה על רמתו ועל כבודו של מקצוע הרפואה ועל אימון הציבור ברופאים, ומפני אינטרס זה נסוגות הנסיבות האישיות של הרופא. אינטרסים לגיטימיים אחרים עליהם באה הענישה המשמעתית להגן, בין אלו ניתן למנות את האינטרס בהרתעה כללית, את הצורך בשמירה על כבוד המקצוע ואת אימון הציבור במקצוע הרפואה. לעניין תכליתם של אמצעים משמעת, ראה עש"מ "כתב".

לעניין תכלית הענישה בדין המשמעתי מול הענישה בדין הפלילי, ראה עש"מ "ברוכין".

לפני הוועדה מונחים: כתב קובלנה, שהוגש נגד הנקבל, בעקבות כתב אישום, הכרעת דין, וגזר דין חמורים ביותר נגד הנקבל, רופא מורשה שהורשע בעבירות פליליות חמורות של:

קשירת קשר לביצוע פשע, (מרמה בנסיבות מחמירות), קבלת דבר במרמה בנסיבות מחמירות (ריבוי עבירות). ניסיון לקבל דבר במרמה בנסיבות מחמירות. בגין הרשתו נגזרו עליו עונשים כבדים של מאסר בפועל של 15 חודשים, מאסר על תנאי של 6 חודשים, קנס בסך 10,000 שח, ופיצוי לחברה בה עבד בסך 20,000 ש.

העובדות והמעשים בהם הורשע הנקבל, לרבות שיטות המרמה בהם נקט, פורטו בהרחבה בכתב האישום ובגזר דין שצורפו להחלטה ותמציתם נכתבה בסעיפים: ה' – יב' לעיל.

בעשותו כל אלה הוועדה הרשיעה את הנקבל בהתנהגות שאינה הולמת רופא מורשה בהתאם לסעיף 41(1) לפקודה.

הוועדה רואה בחומרה יתרה את התנהגותו של הנקבל, התנהגות הפוגעת בתדמיתו ובכבודו של מקצוע הרפואה ובאימון הציבור ברופאים. מדובר במעשים שנעשו באופן, "**מתוכנן ומתוחכם, כששיטות המרמה מתפתחות ומתרבות לאורך זמן, בהתמדה**", מעשים שדבק בהם פגם מוסרי חמור ומעלים ספק בדבר הגינותו של הנקבל כנדרש בפקודת הרופאים ובכללי האתיקה, ובמידת כשירותו להמשיך ולעסוק במקצוע הרפואה. לאור זאת הוועדה סבורה כי יש להעדיף את אינטרס הציבור על פני האינטרס של המשיב, ולפיכך יש לנקוט נגדו באמצעי משמעת מחמירים על מנת להגן על הציבור הזכאי לשירות רפואי הגון ונקי כפיים.

כפי שהובא לידיעת הוועדה, זו הפעם השנייה שבה הנקבל עומד לדין משמעתי לאחר שהורשע בבית משפט השלום בפתח תקוה בשנת 2008 בעבירות של מתן תעודות כוזבות ובניסיון לקבל דבר במרמה. ב – 2010 נגזר עונשו לחמישה חודשי מאסר שרוצו בעבודת שירות, ולתשעה חודשי מאסר על תנאי (שהופעלו עתה). בדין המשמעתי הותלה רישיונו לחודשיים. נראה, למצער, שהנקבל לא למד לקח ולא נרתע מלעבור עבירות פליליות בשנית.

לקולה שקלה הוועדה את הפגיעה המורלית והכלכלית במשפחתו של הנקבל, את היות העבירות בהן הורשע בתחום הכלכלי ולא בתחום הרפואי, היותו רופא מוכשר ומקצועי המתייחס למטופליו באהדה ובמסירות, וחלוף זמן רב מעת ביצוע העבירות, כ – 10 שנים.

לאור כל האמור לעיל ובמכלול השיקולים, הוועדה ממליצה בפני כבוד השר להתלות את רישיונו של הנקבל לשנתיים בניכוי 8 חודשי מאסר בפועל, דהיינו התלייה לשנה וארבעה חודשים.

דר' יוסי בר, יו"ר פרופ' אליעזר קיטאי, חבר יגאל חיות, עו"ד
נציג היועמ"ש לממשלה